

ת"פ 45013/01/17 - מדינת ישראל נגד חליל חרב, עדי חרב, ראפת דבאבסה

בית משפט השלום בעכו
ת"פ 45013-01-17 מדינת ישראל נ' חרב ואח'
ת"פ 45061-01-17
מספר פל"א 25773/2017
16 פברואר 2017

לפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. חליל חרב (נדון)
2. עדי חרב
3. ראפת דבאבסה (נדון)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד צביקה שרייר

הנאשם 2 - נוכח

הסנגור - עו"ד חמוד אחסאן, ס.ציבורי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת כניסה לישראל.

2. הערך המוגן שנפגע מן העבירה, הינו זכותה של המדינה לקבוע מיהו הבא בשעריה. ערך מוגן זה מקבל משנה תוקף כאשר המצב הבטחוני הורע ומבוצעות עבירות כלפי תושבי המדינה על ידי תושבים זרים אשר אינם מורשים להכנס בשעריה.

עמוד 1

3. הפסיקה כבר קבעה מתחם ענישה בעבירה מסוג זה הנע בין מאסר על תנאי למאסר בן 5 חודשים.
4. השאלה המרכזית העומדת בימים אלה לדין היא, האם במצב הבטחוני השורר במדינה בתקופה האחרונה, יש בו כדי להצדיק החמרה בענישה. אפנה לעניין זה להוראות סעיף 40 הקובע כי הרתעת הרבים הוכרה כשיקול כאשר יש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשו של נאשם תביא להרתעת הרבים. אז, רשאי ביהמ"ש להתחשב בשיקול זה בבואו לקבוע את עונשו של הנאשם, בתוך המתחם.
5. עבירת כניסה לישראל מחייבת תכנון. במקרה זה טוען הנאשם כי נכנס לתחומי המדינה על מנת להביא פרנסה לביתו. למדינה אין ראיות הסותרות טענה זו. המדינה גם לא הצביעה על נזק ספציפי למעט אובדן השליטה על הנכנסים בשעריה בתקופה בה המצב הבטחוני הוחמר ומדובר בפגיעה ביכולתה של המדינה להגן על אזרחיה.
6. הנאשם נטל אחריות על מעשיו. לנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות כניסה לישראל. העבירה הארוחונה בוצעה ביום 7.12.14 ונלוותה לה עבירת שימוש במסמך מזויף. הנאשם נדון בגינה למאסר בפועל בן 60 יום ורכיבי ענישה נוספים ביניהם מאסר על תנאי בן 4 חודשים שהינו בר בפעלה כיום (ראה ת.פ. 21649-12-14. להרשעה זו קדמה הרשעה מחודש 5/11 בגין 3 כניסות לישראל בשנים 2010 ו-2011).
7. יחודו של המקרה אשר לפני הינו בנסיבות מעצרו של הנאשם. אין מחלוקת כי הנאשם הוא אשר הזמין את המשטרה למקום ומסר דבר המצאו בישראל יחד עם אחיו ללא היתר ויחד עמם עוד שב"חים נוספים. בעקבות פנייתו זו למשטרה נעצרו מספר לא מבוטל של שוהים בלי חוקיים, חלקם גורשו וכנגד היתר הוגשו כתבי אישום והם נדונו לתקופות מאסר שונות. כמו כן הוגש כתב אישום כנגד המלין. הכל בשל פועלו של הנאשם אשר בפני אשר "זכה" בשל כך, לטענת הסנגור, ליחס קשה מצד השב"חים האחרים.
7. באיזון בין כל השיקולים שמניתי לעיל, מוצאת אני כי עניינו של הנאשם מצוי בחלק התחתון של מתחם הענישה. נכון הוא כי עברו מצביע על מיקום אחר. אולם, במקרה זה קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים הארכת תוקפו של המאסר המותנה. אין להתעלם גם מן העובדה כי הנאשם נעצר ביום 17.1.17 ועד היום חלפו כ- 30 ימי מעצר, אשר למרות שאינם הענישה המלאה לאור עברו, הרי שלא מדובר בתקופה קצרה במיוחד לאור נסיבות מעצרו.
8. לאור האמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

הנני מורה על הארכת תוקפו של המאסר המותנה אשר הושת על הנאשם במסגרת ת.פ.
21649-12-14 בן 4 חודשים למשך שנתיים נוספות מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ' שבט תשע"ז, 16/02/2017 במעמד הנוכחים.

שושנה פיינסוד-כהן , שופטת